

การศึกษาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นปฐมวัย โดยใช้กลวิธี KWLH-Plus

อรัญญา วิจิตร, วชิรญา พิลา, สราญรณณ์ อ้วนเย็นดี, วิจิตรา ทิพรมย์,
ปาริฉัตร ไชยเดช, ศุภวัฒน์ บุญนาดี, ยุรัตน์ดา สุขไชย
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

เตือนใจ ผางคำ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
อีเมล: patladakk@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนปฐมวัยโดยใช้กลวิธี KWLH-plus โรงเรียนบ้านโนนสำราญ ตำบล กุดขอนแก่น อำเภอกุเวียง จังหวัดขอนแก่น ก่อนเรียนและหลังเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยได้แก่นักเรียนชั้นปฐมวัย โรงเรียนบ้านโนนสำราญ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection) แบบแผนการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนจัดการเรียนรู้การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธี KWLH-plus และแบบวัดความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ การดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลา 10 สัปดาห์ๆ ละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 10 ชั่วโมง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 6.90 คิดเป็นร้อยละ 23.00 และหลังเรียนเท่ากับ 21.30 คิดเป็นร้อยละ 71.00 ซึ่ง เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่าความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษใช้กลวิธี KWLH-plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.1

คำสำคัญ : ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ, เทคนิค KWLH-plus

The Study on the Learning Ability of English Vocabulary of Pre-Elementary School Students through KWLH-PLUS Techniques

Aranya Wichit, Wachiraya Pila, Saranrom Aunyandee, Wijitra Tiprom, Parichat
Chaiyadat, Supawat Boonnadee, Yooradda Sookchai
Mahamakut Buddhist University, Isan Campus.

Tuenjai Phangkham
Mahamakut Buddhist University, Roi Et Campus
Email: patladakk@gmail.com

Abstract

The purposes of this study were to study and compare the learning ability of English vocabulary of pre-elementary school student sthrough KWLH-plus Technique before and after the instruction.

The sample consisted of 10 students of pre-elementary school students at Bannosumran School, Khonkaen province, in the first semester of the academic year 2018. They were selected by purposive selection. The design of this research was a one group pretest-posttest design. The research instruments included 10 lesson plans and English vocabulary test. The findings were as follows.

The students' pretest and posttest mean scores on learning ability of English vocabulary were 6.90 or 23.00 percent and 21.30 or 71.00 percent respectively. The posttest score was higher than the pretest score and it was significantly higher than that of the pretest at the .01 level.

Keywords : The English Vocabulary Learning's Ability, KWLH-plus Techniques

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ซึ่งเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ภาษาอังกฤษได้รับกำหนดให้เรียนทุกช่วงชั้นโดยสถานศึกษาสามารถจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนเรียนและจัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมที่มีความลึกและเข้มข้นหรือรายวิชาใหม่ให้ผู้เรียนได้เลือกตามความถนัดความสนใจและความต้องการการใช้ภาษาที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษาดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดีผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้ได้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนการจัดการกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงควรจัดกิจกรรมให้มีความหลากหลายทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมการฝึกนักเรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วยอันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิตโดยการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนสาระการเรียนรู้อื่นๆ ในการศึกษาต่อรวมทั้งการประกอบอาชีพ (กรมวิชาการ, 2544: 1) ดังนั้นทักษะการอ่านเป็นทักษะที่คงอยู่กับผู้เรียนได้นานที่สุดหรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นทักษะเดียวที่อยู่กับผู้เรียนไปตลอดชีวิตและผู้เรียนสามารถศึกษาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองได้ตลอดเวลานอกจากนั้นการอ่านยังเป็นทักษะที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนในระดับสูงอีกทั้งยังเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียนในการให้ความรู้โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความหมายทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สามารถเชื่อมโยงบูรณาการทักษะทางภาษาอื่นๆ ได้ง่ายกว่าด้านการฟังการพูดและการเขียน เพราะผู้อ่านย่อมดึงเอาข้อมูลของสิ่งที่อ่านเพื่อประโยชน์ในการสื่อสารกับผู้เขียนได้ดังนั้นทักษะการอ่านจึงเป็นเป้าหมายสำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้เป็นเครื่องมือซึ่งจะนำไปสู่ความรู้ทั้งปวงการอ่านนอกจากจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้แล้วการอ่านยังเป็นการสื่อความหมายทางความคิดอารมณ์และความรู้สึกต่างๆ ที่ผู้เขียนถ่ายทอดไปยังผู้อ่านรวมทั้งสร้างกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล (ชมภูขุนานามวัฒน์, 2547: 2)

ในการจัดการเรียนการสอน ทักษะการอ่านนับว่าเป็นภาษาพื้นฐานของการเรียนไม่ว่าจะเป็นวิชาใดก็ตาม ล้วนต้องใช้การอ่านทั้งสิ้น ในบรรดาทักษะทางภาษาอังกฤษสำหรับเด็กไทย ทั้งนี้เพราะการอ่านสามารถทำได้ทุกเวลาและสถานการณ์ที่นักเรียนมีทักษะในการอ่านด้วยตัวเองและนักเรียนก็จะสามารถนำไปอ่านที่บ้าน อยู่ในห้องสมุดได้ ถ้าครูสามารถสอนนิสัยรักการอ่าน และจะอ่านเพื่อความเพลิดเพลินเช่นเดียวกับการอ่านภาษาไทย และเป็นทักษะที่คงอยู่กับนักเรียนตลอดไปและตลอดชีวิต เพราะนักเรียนสามารถฝึกทักษะการอ่านศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมได้ตลอดเวลาทั้งในการเรียนในระดับที่สูงขึ้นหรือการทำงาน (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540: 13) ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนจำเป็นต้องพัฒนาตัวเอง ค้นคว้าหาความรู้และจัดหาสื่อมาช่วยในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งที่ผ่านมานั้นสาเหตุหนึ่งของการเรียนการสอนเกิดจากครูผู้สอนยังใช้วิธีแบบเก่ากับนักเรียน โดยการอ่านแล้วแปลเนื้อหรืออธิบายคำศัพท์ให้นักเรียนฟังแล้วอ่านตามนักเรียนเพียงแต่พูดตอบรับ ฟัง และจดจำในสิ่งที่ผู้สอนเพียงอย่างเดียว ซึ่งอาจทำให้นักเรียนเกิด

ความเบื่อหน่าย และมีเจตคติไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ นอกจากนี้ปัญหาที่กล่าวมานั้น ยังมีปัญหาอีกมากมายในด้านการจัดการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับตัวครู คือ ครูไม่เข้าใจวิธีการสอนอ่านอย่างแท้จริง มีความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับการสอนอ่านไม่เพียงพอ เช่น จิตวิทยาการอ่าน การวิเคราะห์ระดับความสามารถในการอ่าน วิธีการตามจุดหมายเฉพาะ สิ่งเหล่านี้ ควรมีการสอดแทรกความรู้ในหลักสูตรระดับปริญญาทางการศึกษา เพื่อนำความรู้มาพัฒนาตัวเองและนักเรียน ด้วยสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน โดยที่นักเรียนมาจากสังคมที่มีลักษณะที่แตกต่างกัน และมีระดับความสามารถในการอ่านที่แตกต่างกัน ครูจึงพยายามจัดกิจกรรมการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะและความสามารถของแต่ละคน สภาพแวดล้อมทางครอบครัวไม่เพียงแต่จะเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนเท่านั้น ยังมีปัญหาทางด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจซึ่งมีผลทำให้การอ่านไม่พัฒนาตามระดับชั้นเรียน และอายุของนักเรียน สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา เช่น วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการพัฒนาการอ่านไม่เพียงพอไม่สามารถจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับความต้องการสิ่งแวดล้อมภายในสถานศึกษาไม่เอื้ออำนวย ครูจึงเป็นบุคคลที่ควรคิดริเริ่มจัดหาสื่ออย่างอื่นมาช่วยพัฒนาการอ่านให้มาก (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2549: 9)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยเห็นว่ากลวิธี KWLH-plus : K= Know, W= Want to know, L= Learned และ Plus = การสรุปเนื้อเรื่องที่อ่านหรือฟังโดยใช้แผนภูมิเป็นวิธีการสอนแบบ KWLH ซึ่งคิดค้นโดยโอเกิล (Ogle, 1986) หลังจากนั้นโอเกิลและคาร์ (Ogle & Carr, 1987) ได้พัฒนาการสอนแบบ KWLH มาเป็นการสอนแบบ KWLH-plus โดยการสอนแบบ KWLH-plus นั้นเป็นการสอนอ่านที่จัดกิจกรรมการอ่านที่ใช้ประสบการณ์เดิมไปช่วยตีความในเนื้อหาที่อ่านเช่นการคาดคะเนเนื้อหาที่ใช้ก่อนการตรวจสอบความถูกต้องของการคาดคะเนและการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านดังนั้นการสอนแบบ KWLH-plus จะมีวิธีการสอนที่มีรูปแบบเช่นเดียวกับการสอนแบบ KWLH แต่มีการเพิ่มการเขียนแผนภูมิความหมายและการสรุปความเรื่องที่อ่านไว้ในตอนท้ายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านมากขึ้นเป็นรูปแบบการสอนวิธีหนึ่งที่น่าจะนำมาแก้ปัญหาความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนโดยกิจกรรมการสอนอ่านโดยใช้กลวิธีแบบ KWLH-plus เป็นการสอนอ่านที่จัดกิจกรรมการอ่านให้ผู้อ่านได้นำความรู้เดิมของตนที่มีอยู่แล้วไปช่วยตีความในเรื่องที่อ่านเพื่อช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านมากขึ้นและเป็นวิธีการสอนที่มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและในขณะเดียวกันสามารถนำไปพัฒนาทักษะทั้งสี่ด้านของการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพคือการฟังการพูดการอ่านและการเขียนไปพร้อม ๆ กัน แต่จะเน้นความเข้าใจในการอ่านเป็นหลักและให้ผู้เรียนสามารถแสดงความเข้าใจจากเรื่องที่อ่านได้ด้วยการพูดสรุปความในตอนท้ายหลังจากเสร็จสิ้นการเขียนแผนภูมิความหมายซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายของการอ่านได้ซึ่งผู้วิจัยได้นำเทคนิค KWLH-plus มาประยุกต์กับนักเรียนชั้นปฐมวัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์แทนการใช้วิธีสอนอ่านเนื่องจากระดับความสามารถของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเหมาะสมกับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษง่าย ๆ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้
เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ
นักเรียนปฐมวัยที่ใช้กลวิธี KWLH-plus ก่อนเรียนและหลังเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนปฐมวัยที่ได้รับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธี KWLH-plus
มีความสามารถในการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 10 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธี KWLH-plus

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3. ระยะเวลาในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 10 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 5 สัปดาห์
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 10 เรื่อง คือ 1) The Sick Stag 2) The Monkey
and the Camel 3) The Wolf and the Goat 4) The Thief and the Housedog 5) The Lion,
The Mouse and The Fox 6) The Lion, The Bear and The Fox 7) The Two Frogs 8) The
Tree and the Reed 9) The Two frogs 10) The Crow and pitcher

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้
คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค KWLH-plus โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1.เลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนปฐมวัย โรงเรียนบ้านโนนสำราญ อ.ภูเวียง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวนนักเรียน 10 คน ที่ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2.ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นก่อนดำเนินการทดลอง ซึ่งเป็นแบบทดสอบจับคู่ 30 ข้อ เพื่อทดสอบการบอกความหมายของคำศัพท์ แล้วทำการบันทึกคะแนนไว้เพื่อเปรียบเทียบกับคะแนนทดสอบหลังเรียน

3.ผู้วิจัยดำเนินการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค KWLH-plus โดยจัดการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาทั้งหมด 20 ชั่วโมง

4.ทดสอบหลังเรียน (Posttest) ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5.นำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบ มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWLH-plus ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติสำหรับสังคมศาสตร์ (SPSS) ซึ่งได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แบบทดสอบที่แบบกลุ่มเดียวเทียบกับเกณฑ์ (One Sample t-test) และการทดสอบที่แบบไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples)

ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนปฐมวัย ที่ได้รับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค KWLH-plus ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ปฐมวัยที่ได้รับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค KWLH-plus ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	t
ก่อนเรียน	10	6.90	2.02	23.00	16.28
หลังเรียน	10	21.30	2.83	72.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWLH-plus ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนปฐมวัย จำนวน 10 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 9.23 คิดเป็นร้อยละ 30.77 และค่าคะแนนเฉลี่ยทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 22.31 คิดเป็นร้อยละ 74.36 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่าคะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค KWLH-plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ผลการศึกษาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนปฐมวัยที่เรียนโดยใช้กลวิธี KWLH-plus ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.90 คิดเป็นร้อยละ 23.00 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 21.30 คิดเป็นร้อยละ 71.00 และผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนปฐมวัยก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิค KWLH จากผลการศึกษามารถอภิปรายดังนี้

1) การศึกษาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนปฐมวัย โดยใช้กลวิธี KWLH-plus ก่อนเรียนและหลังเรียน จากผลการทดลองในครั้งนี้พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 6.90 คิดเป็นร้อยละ 23.00 โดยคะแนนก่อนเรียนของนักเรียนจะเห็นได้ว่านักเรียนมีความรู้พื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างก่อนทำการวิจัยในระดับต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากว่านักเรียนจำนวน 10 คนขาดการส่งเสริมด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนปฐมวัยที่เน้นการออกเสียงและใช้กลุ่มคำศัพท์ง่ายๆ และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 21.30 คิดเป็นร้อยละ 71.00 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่าหลังจากที่นักเรียนได้เรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธี KWLH-plus แล้วทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดในเรื่องที่ฟังและเห็น นักเรียนได้ฝึกการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างเป็นขั้นตอน ครูได้กระตุ้นนักเรียนโดยใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดในเรื่องที่ฟังและดู เพื่อหาคำตอบ ซึ่งคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนสูงขึ้นมีค่าเท่ากับร้อยละ 71.00 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการจัดกิจกรรมการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธี KWLH-plus เป็นการจัดกิจกรรมการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งนักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิด และเป็นกิจกรรมที่สร้างปฏิสัมพันธ์ต่อกันในขณะที่เรียนเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนได้เรียนรู้พฤติกรรมหรือความคิดเห็นของผู้อื่นที่แสดงออกมา นักเรียนที่เรียนเก่งมีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อนกว่า นอกจากนี้ยังนักเรียนที่เรียน

ปานกลางและอ่อนจะกล้าซักถามตลอดเป็นการสอนที่มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โอเกิล (Ogle, 1986: 564-570) ที่กล่าวว่า การสอนอ่านโดยใช้เทคนิค KWLH-plus เป็นกิจกรรมการสอนที่นักเรียนจะได้ฝึกการอ่าน คิด และ ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน เพราะในขั้น H (How We Can Learn More) เป็นขั้นที่นักเรียนได้คิดเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมมากขึ้นและลึกซึ้งมากขึ้น รวมทั้งได้สืบเสาะค้นหาความรู้ เพิ่มเติม ซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ และวิธีการเรียนรู้ได้หลากหลาย ที่สำคัญนักเรียนเกิดกระบวนการคิดจากคำถามประเภทการคิดที่หลากหลาย สอดคล้องกับปิยดา พงศ์สุชาติ (2556) ที่ได้กล่าวว่าเทคนิค KWLH เป็นเทคนิคที่เหมาะสมอีกรูปแบบหนึ่ง ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดการทบทวนความรู้เดิมของตนเอง และนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ โดยเฉพาะในเรื่องที่จะต้องอ่านหรือฟัง คิดและทำความเข้าใจกับเรื่องที่ได้รับฟัง อีกทั้งยังฝึกทักษะการคิดแบบต่างๆ ได้ในเวลาเดียวกัน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ การใช้เทคนิค KWLH-plus จึงเป็นเทคนิคที่ช่วยให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดและจดจำ ซึ่งผลการวิจัยส่งผลให้คะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงสามารถกล่าวได้ว่าการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธี KWLH-plus ในครั้งนี้ สามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนปฐมวัยให้ดีขึ้นได้

2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนปฐมวัยที่ได้รับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธี KWLH-plus พบว่านักเรียนมีคะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะการสอนอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ โอเกิล(Ogle, 1986: 564-570) ที่กล่าวว่า การสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธี KWLH-plus เป็นกิจกรรมการอ่านหรือการฟังที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิม โดยให้มีการจัดกิจกรรมการสอนที่ผู้เรียนจะต้องมีการระดมพลังสมองในกลุ่ม ใช้ประสบการณ์เดิมของตนเองแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างเพื่อนในกลุ่มและครูผู้สอน มีการคาดคะเนตรวจสอบความถูกต้อง และการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และคิดเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมมากขึ้นหรือลึกซึ้งกว้างขวางมากขึ้น รวมทั้งแหล่งเรียนรู้ที่จะสืบเสาะค้นหาความรู้เพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีย์ แก้วนก (2555) ที่พบว่ากลวิธี KWLH-plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้านช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านสูงขึ้น รวมทั้งนักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นการใช้กลวิธี KWLH-plus สามารถฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ เมื่อผู้เรียนมีทักษะการอ่าน นักเรียนจะมีกระบวนการคิดและสามารถเข้าใจบทอ่านได้เป็นอย่างดี

จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีย์ แก้วนก (2555: 141) ที่ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธี KWLH-plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้านที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการตั้งคำถามและตอบคำถาม ทำให้ฝึกการคิดวิเคราะห์ ได้ทำแผนภาพความคิด มีการสร้างจินตนาการ สนุก และทำให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น ด้านการนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ พบว่าสามารถนำรูปแบบ

ตาราง KWLH-plus ไปใช้บันทึกการอ่านในเรื่องอื่นๆ หรือวิชาอื่นๆ และใช้บันทึกสรุปความรู้ในรูปแบบแผนภาพความคิด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ แบบบันทึกการเรียนรู้ช่วยนักเรียนในการบันทึกข้อมูลจากการอ่านอย่างมีเป้าหมาย ตีว่าการอ่านเพียงอย่างเดียว ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีกลวิธี KWLH-plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน อยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมยา ทาเกตุ (2555: 151) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และความสามารถในการเขียนสรุปความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี KWLH ร่วมกับแผนภูมิต้นไม้ พบว่า ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังการจัดการเรียนรู้ร่วมกับแผนภูมิต้นไม้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการเขียนสรุปความอยู่ในระดับสูง และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี KWLH ร่วมกับแผนภูมิต้นไม้อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดทุกด้าน เพราะเป็นการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนได้รับการกระตุ้นให้อ่าน ให้คิดอย่างเป็นระบบ เชื่อมโยงต่อเนื่องกันตามลำดับขั้นตอนด้วยการให้เขียนแผนภูมิต้นไม้ ถือได้ว่าเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่าน และสามารถรวบรวมข้อมูลจากเรื่องที่อ่านได้อย่างครอบคลุม และได้จดบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่านไว้ เมื่อทำกิจกรรมถึงขั้น สร้างแผนภูมิต้นไม้ นักเรียนจะต้องคิดและจัดระบบข้อมูลที่จดบันทึกไว้เป็นสาระหลัก สาระรอง และสร้างเป็นแผนภูมิต้นไม้ แสดงความสัมพันธ์ของสาระนั้นดังกล่าว แล้วนำความรู้ที่ได้รับมาเขียนเรียงเรียงเป็นองค์ความรู้ของตนเองได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กลวิธี KWLH-plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยใช้นิทานเป็นเนื้อหาหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคำศัพท์ ดังนั้นครูผู้สอนต้องเตรียมนิทานให้เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และหลากหลาย เนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และบทอ่านที่ใช้ต้องไม่สั้นหรือยาวจนเกินไปและมีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน

1.2 ครูผู้สอนอาจเปลี่ยนจากการใช้นิทานเป็นเพลงภาษาอังกฤษที่มีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน โดยต้องไม่มีความยากเกินไปด้วย

1.3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธี KWLH-plus ครูผู้สอนสามารถปรับเวลาหรือกิจกรรมเสริมให้เหมาะสมกับเนื้อหาและความสนใจของนักเรียน

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- เรวดี หิรัญ (2533). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนจากการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านเองและโดยการยอเรื่องที่อ่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Blake, R. (2000). Computer mediated communication: A window on L2 Spanish Interlanguage. *Language Learning and Technology*, 4, 120-136.
- Cross, D. (1995). *A practical handbook of language teaching*. London: Phonix ELT
- Krashen, S., & Terrell, T.D. (1985). *The input hypothesis: Issues and in implications*. New York: Longman Group Limited.
- Likert, R. (1932). A teaching for the measurement of attitude. *Achieves of Psychology*, 140(1), 1-55.
- Nation, I. S. P.. (2006). *Teaching Vocabulary*. *ASIAN EFL Journal*. Retrieved November 7, 2018, from http://www.asian-efl-journal.com/sept_50_pn.pdf.
- Nunan, D. (2004). *Task-based language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Pica, T., Kanagy, R., & Falodun, J. (1993). *Task and Language Learning: Integrating Theory and Practice*. Bristol: Multilingual Matters.
- Richard, J. C., & Renandya, W.A. (2005). *Methodology in language teaching. An anthology of current practice*. Cambridge: Cambridge.
- Savignon, S. (1983). *Communicative competence: Theory and classroom practice*. New York: McGrawHill.
- Willis, J. (1996). *A framework for task-based learning*. Edinburgh: Longman.